

land (territorielt forbehold). En sådan erklæring kan efterfølgende tilbagekaldes, jf. artikel 32, stk. 3.

I medfør af artikel 33, stk. 2, jf. artikel 17 (i 2001-tillægsprotokollen) vil der blive afgivet en erklæring om, at Danmark ikke er bundet af artikel 17 (om grænseoverskridende observation). Et sådant forbehold vil ikke berøre anvendelsen af Schengen-konventionens artikel 40 mellem Danmark og de øvrige Schengenlande. Det bemærkes, at en eventuel ophævelse af forbeholdet vil kræve lovændring, idet artikel 17 ikke er nævnt i lovforslagets § 3 (om strafferetligt og civilretligt ansvar for udenlandske embedsmænd).

I medfør af artikel 33, stk. 2, jf. artikel 19 (i 2001-tillægsprotokollen) vil der blive afgivet en erklæring om, at Danmark ikke er bundet af artikel 14 (om diskrete undersøgelser). Dette svarer til den erklæring, som vil blive afgivet i forbindelse med ratifikationen af EU-retshjælpskonventionen (se ovenfor pkt. 3.5). Det bemærkes, at en eventuel ophævelse af forbeholdet vil kræve lovændring, idet artikel 19 ikke er nævnt i lovforslagets § 3 (om strafferetligt og civilretligt ansvar for udenlandske embedsmænd).

5. Forslaget til EU-rammeafgørelse om fælles efterforskningshold

5.1. Med henblik på at lette etableringen af fælles efterforskningshold inden for EU fremlagde 4 medlemslande i efteråret 2001 et forslag til rammeafgørelse, der indebærer, at artikel 13 i EU-retshjælpskonventionen af 29. maj 2000 sættes i kraft og bringes i anvendelse. På et møde i Rådet den 6.-7. december 2001 blev der opnået politisk enighed om forslaget til rammeafgørelse. Forslaget til rammeafgørelsen er optaget som *bilag 3* til lovforslaget.

Rammeafgørelsens formål er at sikre, at EU-retshjælpskonventionens bestemmelser om fælles efterforskningshold kan bringes i anvendelse væsentlig hurtigere end det vil være tilfældet, hvis man skal afvente ratifikationen af konventionen i alle medlemslande.

Rammeafgørelsens bestemmelser i artikel 1, 2 og 3 er – med enkelte sproglige forskelle – identiske med bestemmelserne i henholdsvis artikel 13 (fælles efterforskningshold), artikel 15 (strafferetligt ansvar) og artikel 16 (civilretligt ansvar) i EU-retshjælpskonventionen (se ovenfor pkt. 3.2.5., 3.2.7. og 3.2.8.).

Efter artikel 4 i forslaget til rammeafgørelse skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme rammeafgørelsen senest den 1. juli 2002. Rammeafgørelsen træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende, jf. rammeafgørelsens artikel 5, og dens virk-

ning ophører, når retshjælpskonventionen er trådt i kraft i samtlige medlemsstater.

Vedtagelsen af rammeafgørelsen beror i øjeblikket alene på en ophævelse af et dansk parlamentarisk forbehold.

5.2. I forhold til EU-retshjælpskonventionen indeholder rammeafgørelsen om fælles efterforskningshold ingen materiel udvidelse af Danmarks forpligtelser vedrørende fælles efterforskningshold. Rammeafgørelsens eneste formål er således at sætte bestemmelserne i kraft mellem EU-landene så hurtigt som muligt. Dette skal ses i lyset af, at nationale ratifikationsprocedurer kan være langsommelige, og at EU-retshjælpskonventionen først træder i kraft 90 dage efter, at den er ratificeret af 8 medlemsstater. Indtil videre er konventionen kun ratificeret af 1 medlemsstat.

Da fælles efterforskningshold vil kunne oprettes og fungere under rammeafgørelsens bestemmelser i de år, der måtte gå indtil EU-retshjælpskonventionen er trådt i kraft i alle medlemsstater, er det nødvendigt, at den foreslåede § 3 om strafferetlig og civilretligt ansvar for udenlandske embedsmænd under udførelse af opgaver i Danmark efter EU-retshjælpskonventionens artikel 12 og 13 og 2001-tillægsprotokollens artikel 18 og 20 udstrækkes til også at omfatte et tilsvarende ansvar for udenlandske embedsmænd under udførelse af opgaver i Danmark efter artikel 1 i rammeafgørelsen.

Da rammeafgørelsen endnu ikke formelt er vedtaget, og en præcis henvisning hertil således ikke er mulig, har Justitsministeriet valgt at udforme bestemmelsen i lovforslagets § 3 således, at bestemmelser i andre EU-retsakter, der svarer til EU-retshjælpskonventionens artikel 12 og 13, vil være omfattet af lovbestemmelsen. Der skal således være tale om bestemmelser, der indholdsmæssigt er identiske med retshjælpskonventionens artikel 12 og 13. EU-rammeafgørelsens artikel 1 opfylder dette kriterium.

På nuværende tidspunkt er der ingen aktuelle planer om på tilsvarende måde at sætte EU-retshjælpskonventionens artikel 12 om kontrollerede leverancer i kraft forud for konventionens ikrafttræden. Den foreslåede formulering af lovforslagets § 3 åbner imidlertid mulighed for, at Danmark, såfremt et sådant forslag til en EU-retsakt måtte blive foreslået, kan vedtage retsaktens uden på ny at skulle indhente Folketingets samtykke efter grundlovens § 19 hertil. Det skal imidlertid understreges, at det i så fald vil være en betingelse, at der er tale om bestemmelser, der svarer til EU-retshjælpskonventionens artikel 12.

Der henvises til punkt 3.2.7. og 3.2.8. ovenfor samt lovforslagets bemærkninger vedrørende § 3.